

Muistio

VN/26483/2023

04.12.2024

Parlamentaarinen työryhmä kehittämään eräitä äänestämiseen ja vaaleihin liittyviä käytäntöjä:

PYÖREÄN PÖYDÄN KESKUSTELU

Aika 7.11.2024 klo 8:15-10:45

Paikka Jakovara, Mariankatu 9, Helsinki

Osallistujat

Työryhmän jäsenet ja varajäsenet

Timo Elo, puoluesihteerin, Kansallinen Kokoomus r.p. (pj)

Harri Vuorenpää, puoluesihteerin, Perussuomalaiset r.p.

Anna Moring, puoluesihteerin, Vihreä liitto r.p.

Juuso Aromaa, järjestöpäällikkö, Vasemmistoliitto r.p.

Fredrik Guseff, puoluesihteerin, Svenska folkpartiet i Finland r.p.

Mikko Rekimies, vt. puoluesihteerin, Suomen Kristillisdemokraatit r.p.

Asiantuntijat ja viranomaiset

Niklas Wilhelmsson, yksikön päällikkö, oikeusministeriö

Elina Rissanen, erityisasiantuntija, oikeusministeriö

Kari Kemppainen, neuvotteleva virkamies, valtiovarainministeriö

Jonna Carlson, valvontapäällikkö, Valtiontalouden tarkastusvirasto

Virva Walo, toimistopäällikkö, Finanssivalvonta ry

Rahoituslaitosten edustajat

Antti Laitila, johtava lakimies, Finanssiala ry

Postiosoite Postadress

Oikeusministeriö
PL 25
FI-00023 Valtioneuvosto
Finland

Käyntiosoite Besöksadress

Eteläesplanadi 10
00130 Helsinki
Finland

Puhelin Telefon

0295 16001
Internat.
+358 295 16001

Faksi Fax

09 160 67730
Internat.
+358 9 160 67730

S-posti, internet E-post, internet

kirjaamo.om@gov.fi
www.oikeusministerio.fi
www.justitieministeriet.fi

Anu Jyrinki, Head of Cash Management, Aktia Pankki Oyj
Anders Dahl, Risk and Compliance Lead, OP Ryhmä
Kim Forsström, Head of Corporate Banking Finland, Danske Bank A/S

Sihteerit

Oula-Antti Labba, erityisasiantuntija, oikeusministeriö
Tuomas Rekola, asiantuntija, oikeusministeriö
Iida Sunell, korkeakouluharjoittelija, oikeusministeriö

Tilaisuuden avaus

Puheenjohtaja Timo Elo avasi tilaisuuden kello 8:53. Käytiin läpi nimikierros, jonka perusteella todettiin läsnäolijat.

Puheenjohtaja Elo kertoi, että parlamentaarinen työryhmä on kutsunut paikalle hallitusohjelmakirjauksen

5) aloitetaan säännöllinen vuoropuhelu puolueiden, rahoituslaitosten ja valvovien viranomaisten kanssa liittyen ehdokkaiden ja poliittisten yhdistysten lainmukaiseen, tarkoituksenmukaiseen ja selkeään vaaleihin sekä poliittiseen toimintaan liittyvään tilinpitoon. Varmistetaan, että vaali- ja puoluerahoitusvalvonnassa toteutuu periaate, että samaa tietoa ei kysytä kuin kerran

mukaisia tahoja aloittamaan yhteistä säännöllistä vuoropuhelua.

Valtiovarainministeriön alustus

Kari Kemppainen valtiovarainministeriöstä alusti keskustelua esittelemällä osallistujille valtiovarainministeriön selvityshanketta, joka käsittelee peruspankkipalveluiden saatavuutta ja käytettävyyttä. Kemppainen kertoi, että merkittävällä osalla yhdistyksiä on ongelmia peruspankkipalveluiden saatavuudessa. Osalle yhdistyksistä esimerkiksi tarjotaan pankeissa tilejä suuryritysten hinnoilla ja ehdoilla. Taustalla on derisking-ilmiö, jossa pankit tulkitsevat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen sääntelyä äärimmäisen tiukasti riskien hallitsemisen sijaan.

Kemppainen kertoi, että selvityshankkeen jatkoksi valtiovarainministeriössä on perustettu laaja-alainen työryhmä, jonka tehtävänä on selvittää, kuinka pankkilainsäädäntöä ja alan toimintatapoja pitäisi kehittää. Työryhmän mandaatilla on esimerkiksi laajentaa oikeus pankkipalveluihin koskevaksi myös mikro- ja pienyrityksiä sekä yhdistyksiä, jotta näille toimijoille varmistetaan pankkipalveluiden riittävä saatavuus ja kohtuullinen hinnoittelu.

Vapaamuotoinen keskustelu

Kari Kemppaisen alustuksen jälkeen osallistujat kävivät vapaata keskustelua puheenjohtaja Timo Elon johdolla.

Virva Walo Finanssivalvonta ry:stä täydensi Kemppaisen puheenvuoroa kertomalla osallistujille, mitä peruspankkipalveluihin kuuluu. Lisäksi Walo nosti esiin kysymyksen siitä, että mikäli peruspankkipalvelut laajennetaan koskemaan yrityksiä ja yhdistyksiä, niin millä laajuudella.

Harri Vuorenpää kertoi järjestöpuolen ongelmista. Yhdistyksillä on ollut jonkin verran hankaluuksia saada pankkipalveluita, jonka lisäksi palvelut ovat välillä kohtuuttoman kalliita. Vuorenpää huomautti myös, että vaalilainsäädännössä mainitaan kampanjaryhmät, joissa ei ole oikeushenkilöä takana, joiden rahaliikenteen järjestäminen saattaa olla hankalaa. Mikäli rahaliikenne järjestetään taas yksityishenkilön oman tilin kautta, niin valvonnan sekä mahdollisten lahjaverojen kanssa voi tulla ongelmia.

Juuso Aromaa huomautti, että kuntavaaleissa on jopa 35 000 ehdokasta. Ehdokkaista osa kampanjoi yksin, ja heidän kampanjansa saattavat olla suuruudeltaan alle 500 euron luokkaa, jolloin kampanjan taustalle ei ole järkeä perustaa yhdistystä. Kaikilla ehdokkailla pitäisi kuitenkin olla mahdollisuus toimia VTV:n, poliisihallituksen ja verohallinnon sääntöjen mukaan. Aromaa nosti esiin, että koska eri tahojen ohjeet saattavat olla vaikeatulkintaisia, ei puoluehallitus välttämättä pysty antamaan ehdokkaille selkeitä ohjeita siitä, miten toimia kaikkia ohjeistuksia noudattaen.

Fredrik Guseff korosti, että kaikkien puolueiden ja ehdokkaiden päämäärä on, että toiminta saadaan hoidettua lainsäädännön mukaisesti. Ymmärrettävästi myös pankeilla on paljon lainsäädäntöä, joka hankaloittaa toimintaa. Guseff kertoi, että yleishyödylliset rekisteröimättömät yhdistykset eivät ole aina välttämättä saaneet tiliä auki. Mikäli ehdokas on halunnut avata pankkiin vaalitilin, eikä tarkoituksena ole ollut järjestää julkista rahankeräystä vaan ainoastaan ylläpitää vaalikampanjaa, pankki on vaatinut rahankeräyslupaa tai pienkeräyslupaa. Toisaalta verottajan kannalta ei myöskään haluta, että raha menee yksityishenkilölle. Guseff huomautti, että isoissa kampanjoissa rekisteröidyn yhdistyksen perustaminen voi olla loogista, mutta kun henkilö lähtee ehdokkaaksi, niin hän ei välttämättä tiedä kuinka suuri kampanja saadaan aikaiseksi.

Jonna Carlson Valtiontalouden tarkastusvirastosta totesi, että ehdokkaaksi asettumisen pitäisi olla helppoa ja kaikille mahdollista, ja ehdokkaat tarvitsevat rahoitusta tehdäkseen kampanjaa. Carlson kertoi valvonnan määrän lisääntyvän, kun mennään kuntavaaleista suurempiin vaaleihin. VTV:n havaintojen mukaan pankit ovat kieltäytyneet vaalitilien avaamisesta, rahoitusta tehdään eri muodoissa (yksityishenkilönä, tukiryhmänä, rekisteröitynä yhdistyksenä) ja rahaliikenne järjestyy hyvin erilaisissa kanavissa. Myös rahankeräyslaki saattaa nousta ongelmaksi, sillä se kohtelee ehdokkaita epätasa-arvoisesti. Esimerkiksi pienkeräyslupan kohdalla ehdokkailla ei ole aina mahdollisuutta arvioida, minkä suuruiseksi kampanja jää. Carlson korosti, että sääntelyllä pyritään estämään epäasiallista vaikuttamista ja toiminnasta yritetään tehdä mahdollisimman avointa.

Tahtotilaa tähän kyllä löytyy, mutta se ei ole aina mahdollista. VTV toivoo, että vaalitilin avaaminen olisi mahdollisimman helppoa kaikille, jotka ovat asettuneet ehdolle ja haluavat tilin avata, sillä vaalitilit ovat sääntöinen, läpinäkyvä ja helppo tapa hoitaa rahaliikennettä.

Juuso Aromaa totesi, että vaikka puolueissa on eri määrät ehdokkaita ja kampanjat saattavat olla hyvinkin eri kokoisia, kaikki haluavat yhdessä noudattaa lainsäädäntöä ja tehdä kaiken oikein. Mitä selkeämpää ja yksiselitteistä kaikki on, niin sitä helpompaa ehdokkaita on neuvoa. Aromaa huomautti, että esimerkiksi vaalitilien sääntely aiheuttaa välillä sen, että ehdokkailla ei itsellään olisi pääsyä vaalitilille. Tällöin ehdokkaiden on mahdoton seurata omia tulojaan ja menojaan. Aromaa myös totesi poliisihallituksen olevan mukana yhtälössä, sillä poliisihallitus esimerkiksi vaatii tilityksen kaikista kampanjoista. Lopuksi Aromaa korosti, että kampanjoinnin pitäisi olla kaikille mahdollista, eikä pienen vaalikampanjan budjetista puolet voi mennä pankkipalveluiden maksuihin.

Jonna Carlson huomautti ehdokkaan itse vastaavan vaalirahoitusilmoituksesta, eikä kukaan saa tehdä sitä ehdokkaan puolesta. Tällöin on ehdotonta, että ehdokas pääsee omalle tililleen. Lisäksi Carlson kertoi, että pienkeräyksiin ja vaalikeräyksiin liittyy problematiikka, sillä ne eivät ole suoraan linjassa vaalirahoituslain kautta.

Mikko Rekimies huomautti, että jos eduskuntavaaleissa ja sitä pienemmissä vaaleissa vaadittaisiin vaalitiliä tai yhdistystä, niin se korottaisi kynnystä nousta ehdokkaaksi. Jopa EU-vaaleissa on menty läpi 0 euron vaalibudjetilla, joten kampanjan taustalle ei pitäisi olla pakko hankkia tiliä tai yhdistystä. Rekimies pohti, että mikäli jokin raja kuitenkin halutaan vetää, niin se voisi kulkea presidentinvaaleissa tai EU-vaaleissa. Jos kaikelta ehdokkailta vaadittaisiin yhdistys taustalle, niin läpimeno varsinkin eduskunnan ulkopuolisten puolueiden ehdokkaille tehtäisiin hankalaksi. Rekimies myös kertoi, että paikallisia pieniä yhdistyksiä on jouduttu lopettamaan, sillä pankkipalveluihin menneet maksut ovat olleet suurempia kuin yhdistysten tulot kuukausi- ja vuositasolla. Rekimies korosti, että yhdistyksiä ei tulisi joutua lopettamaan vain siitä syystä, että ne tekevät tappiota pankkipalveluiden vuoksi.

Antti Laitila Finanssiala ry:ltä korosti, että pankeilla on reilusti eri sektoreilta (lainsäädännöstä, viranomais määräyksistä ja eurooppalaisilta tahoilta) tulevaa sääntelyä. Näin ollen esimerkiksi vaalirahoituksesta ei välttämättä ole kovin syvällisiä tietoja erityisesti paikallistason pankeilla. Laitila huomautti, että kampanjatilin käsitettä ei tunneta muussa lainsäädännössä. Näin ollen tilin avaamisessa koetut vaikeudet liittyvät vahvasti siihen, kenelle tiliä avataan. Yksin kampanjaa tekevän henkilön pitäisi saada tili avattua ongelmitta, mutta ainoaksi esteeksi tässä saattaa nousta rahanpesulainsäädäntö. Rekisteröimättömien yhdistysten kohdalla tulee taas sääntelypulma, sillä rekisteröimätön yhdistys ei voi olla pankin asiakas, koska ei ole luonnollinen henkilö. Jos rekisteröimätön yhdistys on kuitenkin toiminut kuin rekisteröity, niin tilin avaamisen tulisi olla mahdollista. Laitila myös totesi, että koska yhdistysten toiminta voi olla syklistä, voivat palvelumaksut tuntua

epäoikeudenmukaiselta. Pankilla on kuitenkin velvollisuus tunnistaa asiakkansa ja seurata tilin käyttöä jatkuvasti. Laitila korosti, että kaikki selkeämpi ohjeistus todetaan tervetulleeksi myös pankeissa. Silloin kun kyse on kuitenkin rahanpesuun ja terrorismin torjuntaan liittyvistä lainsäädäntövelvoitteista, ei velvoitteita voida muuttaa kansallisella lainsäädännöllä.

Anna Moring totesi, että Vihreillä on hyvin samankaltaisia kokemuksia Vasemmistoliiton kanssa. Haasteita on tunnistettu, mutta kaikkia ei ole helppo ratkaista, eivätkä ne ole itse pankeista riippuvaisia. Moring korosti, ettei ehdokkaan pitäisi joutua pelkäämään sitä, että rikkoo lakia vahingossa tietämättään tai rikkoo lakia, koska hän ei ole saanut avattua tiliä. Koska tilanteet eivät ole ehdokkaiden ratkaistavissa, joten tulkintaa pitää tehdä siihen suuntaan, etteivät ehdokkaat joudu syytteeseen vaalirahoitukseen liittyvän lainsäädännön rikkomisesta.

Anders Dahl huomautti pankkien näkökulmasta, että yksittäisille toimihenkilöille vastaavat tilanteet esimerkiksi tilien avaukseen liittyen eivät ole jokapäiväisiä. Toimihenkilöille verkosto on monimutkainen, kun lakia yritetään tulkita. Dahl kertoi, että tällä hetkellä toimihenkilöiden koulutukset ovat käynnissä, ja heille viestitään aiheesta enemmän. Tilannetta voitaisiin helpottaa ohjeistuksen kautta, jolloin sekä ehdokkaat että pankkien toimihenkilöt olisivat sääntelystä paremmin tietoisia. Dahl ehdotti, että esimerkiksi FA ja poliisihallitus voisivat miettiä ohjeistusta yhdessä.

Virva Walo kertoi yhtyvänsä Laitilan puheenvuoroon. Walo huomautti, että tilisuhteella on olemassa pankkisuhteessa tietty elinkaari. Koska pankilla on velvollisuus tuntee tilin omistajat ja tilin käyttö, on tarkastukset tehtävä. Mikäli vaalitulanteisiin otetut tilit eivät ole ajallisesti rajattuja, voivat tilit jäädä roikkumaan. Irtisanomistilanteessa tilin omistajaan voi olla vaikeaa saada yhteyttä, jos tiliä ei ole avattu yksityishenkilönä.

Juuso Aromaa kertoi poliisihallituksen sivujen perusteella havainnoimastaan ongelmasta. Poliisihallituksen ohjeistuksen mukaan ehdokas ei missään tilanteessa voi järjestää julkista rahankeräystä itselleen, mutta ehdokas voi ottaa lahjoituksia vastaan ilman julkista keräystä. Julkista rahankeräystä varten joutuisi ehdokas siis perustamaan yhdistyksen, jota kautta rahat kerätään. Vaikka vaalikeräyksiä koskee puolen vuoden kampanja-aika, jolloin keräyksen saa tehdä kevyemmällä säätelyllä, niin poliisihallituksen mukaan rahankeräyksen takana tulee silti olla yhdistys, jolle ehdokkaalla ei saisi edes olla itselle pääsyä. Juuso Aromaa myös totesi, että kampanjasta ylijääneille rahoille voi olla vaikea löytää tarkoituksenmukaisia käyttökohteita. Lisäksi Aromaa huomautti, että jatkossa on hyvä kiinnittää huomiota siihen, että vain yksittäisissä vaaleissa ehdokkaina olevia henkilöitä muistetaan pyytää sulkemaan kampanjaa varten avatut tilit.

Fredrik Guseff huomautti, että mikäli rahaliikenne hoidetaan ehdokkaan oman tilin kautta, niin se saattaa aiheuttaa verohankaluuksia. Jos ehdokastukiryhmän rahanhoitaja yrittää taas avata ehdokkaan puolesta tilin, pyydetään tällöin rahan- tai pienkeräyslupa. Guseff kertoi keväällä kohdatusta

ongelmasta, jossa aiemmin tilinsä lopettanut rekisteröity yhdistys oli saanut uuden tilin avattua vain määräajaksi, vaikka rekisteröity yhdistystä ei ole rekisteröity ainoastaan yhden ehdokkaan tukemiseksi ja yksiä vaaleja varten. Guseff kertoi myös, että hallitusneuvotteluiden aikana keskusteltiin uuden kategorian perustamisesta pankeissa. Tällöin voitaisiin perustaa yksi tili kampanjoita varten, jossa olisi tietyt rajaukset esimerkiksi tilin elinkaaren sekä ulkomaanmaksujen osalta. Tällä mahdollistettaisiin ehdokkaiden kampanjat niin, että kampanjointi olisi järkevää VTV:n ja verotuksen kannalta valvonnan kannalta, ja samalla helpotettaisiin myös pankkien toimintaa. Guseff huomautti, että ehdokkailla on usein vain vähän tuloja ja menoja rajatussa ajassa, joten joku ratkaisu ongelmiin on löydettävä. Myös pienkeräyslupia ja niiden ohjeistuksia tarkasteltaessa on löydettävissä epäkohtia.

Puheenjohtaja Timo Elo huomautti, että asioita pitäisi saada tehtyä helpommin, jolloin sääntely saattaa tulla vastaan. Pienien yhdistysten osalta (muutkin kuin poliittiset yhdistykset) palveluiden hinnat ovat ongelma.

Antti Laitila totesi, että yleensä yhdistysten rahaliikenne on volyymiltään pientä. Pankin on kuitenkin tunnettava asiakkaansa, ja tilin hoidosta aiheutuvat hallintokustannukset voivat olla yhdistysten kohdalla kalliimpia kuin yksityishenkilöiden kohdalla. Laitila myös totesi, että erillistä tilimuotoa voidaan harkita, mutta pankit eivät itse mielellään näkisi roolia portinvartijana. Pankkien ei esimerkiksi ole mahdollista valvoa, käytetäänkö nostetut rahat juuri poliittiseen toimintaan. Jos tällaiseen ryhdyttäisiin, niin halutaan huolehtia, ettei tästä synny pankeille hallintotaakkaa.

Mikko Rekimies kommentoi, että monesti pienet yhdistykset maksavat samansuuruisia palvelumaksua kuin isot yritykset. Jos ehdokas kokee yhdistyksen pankkipalvelut kalliiksi, saattaa se siirtää myös henkilökohtaiset pankkipalvelunsa muualle. Näin ollen pankkien olisi hyvä tarkastella kokonaisuutta ja yhdistyksen vastuuhenkilön yksityistalouden pankkipalveluiden hoitamista.

Antti Laitila totesi, ettei mikään estä pankkeja tekemästä kokonaisharkintaa, mutta tästä ei voida säännellä.

Puheenjohtaja Timo Elo huomautti, että yhdistyskentässä suositaan tiettyjä pankkeja.

Virva Walo kertoi, että vaikka Finanssivalvonnan tehtävänä on seurata yksityishenkilöiden kannalta peruspankkipalveluiden hintoja, niin se on hankalaa pankkien paketoissa palveluidensa hintoja. Pankkien hinnastoissa näkyviä hintoja ei edes maksa suuri osa asiakkaista. Walo myös huomautti, että rekisteröimättömistä yhdistyksistä ja kampanjayhdistyksistäkin olisi säänneltävä lainsäädännöllä, mikäli erillisistä tileistä halutaan säännellä.

Jonna Carlson huomautti, että vaalit ja niiden ehdokasmäärät ovat keskenään hyvin erilaisia. Esimerkiksi valvonta on helpompaa presidentinvaaleissa, joissa ilmoitusvelvollisuus on puolueella tai valitsijayhdistyksellä. Carlson kertoi, että VTV:n ehdotus edellisellä hallituskaudella toimineeseen työryhmään oli, että eduskuntavaaleista ja ehdokasmassaltaan sitä pienemmissä vaaleissa

lainsäädäntöön kirjattaisiin pakollisuus vaalitiliin. Tili olisi oltava avattavissa viimeistään, kun kampanja alkaa, ja tili suljetaan, kun VTV:n valvonta päättyy. Carlson myös korosti, että vaikka eduskuntavaalien ja näitä suurempien vaalien kohdalla valvonta on tarkempaa, niin myös muiden vaalien kohdalla voidaan tehdä kohdennettua tarkempaa valvontaa, mikäli VTV saa ilmoituksen rahaliikenteeseen liittyvistä epäselvyyksistä. Tällöin on tärkeää, että ehdokkaalla tarkat kirjaukset rahaliikenteestä.

Juuso Aromaa totesi, että kampanjatililtä voivat olla normaaleja käyttö- tai etutilejä, jotka ovat ehdokkaiden tai kampanjapäälliköiden nimissä. Tällä hetkellä tilanne on hankala, sillä yksin kampanjoivan ehdokkaan on hankala kerätä kansalaisilta edes pieniä summia rahaa poliisihallituksen sääntöjen ja ohjeistusten vuoksi. Osa ehdokkaista ei myöskään uskalla kerätä rahaa. Aromaa tiedusteli, että miksi ehdokkaat eivät voisi vapaammin kerätä itselleen rahaa, mikäli VTV kuitenkin suorittaa hyvää valvontaa.

Kari Kemppainen kommentoi, että keskustelusta on saatu arvokasta tietoa myös hänen työryhmälleen. Kemppainen huomautti keskustelun myös osoittaneen dialogin tarpeen, sillä palvelun käyttäjien ja palveluntarjoajien välisellä vuoropuhelulla voidaan saada asioita eteenpäin ilman formaalia ohjeistusta tai lainsäädännöllisiä muutoksia. Kemppainen myös pyysi, että asiakohdan lopputulemasta voisi tiedottaa VM:ää, sillä tieto olisi hyödyllistä heidän työryhmälleen.

Puheenjohtaja Timo Elo totesi, että osa asioista on säätelykysymyksiä ja osa toimintatapakysymyksiä. Keskustelusta on siis hyötyä puolin ja toisin, vaikka tarkoituksena ei olisikaan suoraan saada ratkaisuja.

Jonna Carlson kertoi, että VTV:hen saa olla kuka tahansa yhteydessä mahdollisten kysymysten osalta, jonka lisäksi VTV tulee mielellään kouluttamaan ja kertomaan toimialaansa liittyvistä asioista.

Suunnitelmat vuoropuhelun jatkosta

Sihteeri Oula-Antti Labba tiedusteli keskustelun osallistujilta näkemyksiä siitä, onko esimerkiksi vastaava pyöreän pöydän keskustelu tarkoituksenmukainen tapa jatkaa nyt aloitettua vuoropuhelua.

Puheenjohtaja Timo Elo kommentoi, että puoluesihteerien näkökulmasta olisi hyödyllistä keskustella vuosittain.

Antti Laitila oli samaa mieltä siitä, että keskustelua voidaan mielellään jatkaa.

Fredrik Guseff ehdotti, että vuoden päästä syksyllä olisi hyvä kartoittaa tilannetta uudelleen.

Puheenjohtaja Timo Elo totesi, että tuplavaalien vuoksi keväällä on taas paljon tilin avaajia, jolloin alkusyksyllä vaalien ollessa ohi olisi hyvä aika jatkaa keskustelua.

Kim Forsström ehdotti, että pankkien edustajille voitaisiin välittää kutsut jatkossa Finanssialan kautta.

Muuta asiaa

Harri Vuorenpää tiedusteli, millä aikataululla valtiovarainministeriöltä on kuultavissa tuloksia Kemppaisen esittelemään työryhmään liittyen.

Kari Kemppainen kertoi työryhmän toimikauden olevan 2025 loppuun saakka, jolloin aikaisintaan ensi syksyllä voisi mahdollisesti olla jotain konkreettista esitettävää. Kemppainen myös kertoi, että työryhmässä yksi tärkeä aspekti on yhteiskuntavastuu. Pyrkimys on, että kaikkia tyydyttäviä toteutettavissa olevia lopputulemia.

Tilaisuuden lopetus

Puheenjohtaja Timo Elo päätti tilaisuuden kello 10:30 ja kiitti kaikkia osallistujia keskustelusta.